Sygn. akt **OS 2/24**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Tomasz Marzec**

Sędziowie: **r.pr. Bożena Bielecka - sprawozdawca**
r.pr. Teresa Silmanowicz

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania z dnia (…)r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 37 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Tomasz Marzec r.pr. Bożena Bielecka r.pr. Teresa Silmanowicz

Sygn. akt OS 2/24

UZASADNIENIE

W dniu (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na podstawie art. 305 § 1 w zw. z art. 17§1 pkt. 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego w zw. z art. 74^{1} ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie o przewinienie dyscyplinarne radcy prawnego (…).

Od powyższego postanowienia odwołanie złożył skarżący (…), który zaskarżył w całości postanowienie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie oraz wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie, ustalił co następuje:

W dniu (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynął wniosek (…) skierowany do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie dotyczący możliwości rozważenia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnej (…) o czyn polegający na naruszeniu art. 64 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 7 ust. 3, art. 11 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegający na udzielaniu porad prawnych sprzecznych z przepisami, skutkiem czego wydano wadliwą prawnie decyzję Nr (…) z (…) r.

Radca prawny (…), na podstawie umowy zawartej z (…) prowadziła usługę prawną polegającą na świadczeniu usługi zastępstwa procesowego miasta (…) w postępowaniach prowadzonych przed sądami powszechnymi, administracyjnymi i innymi organami publicznymi, jak też doradztwa prawnego w zakresie przygotowania ww. postępowań.

Jak wynika z akt sprawy radca prawny (…) uczestniczyła w analizie akt sprawy i udzielała konsultacji pod względem formalno-prawnym, przy wydawaniu decyzji Nr (…) z (…) r. Postępowanie prowadzone było w związku z decyzją (…) uchylającą decyzję (…) i przekazującą sprawę do ponownego rozpoznania w

przedmiocie wznowienia postępowania. Postępowanie administracyjne, którego skutkiem było wydanie błędnej według Skarżącego decyzji było prowadzone w związku z wadliwą prawnie decyzją (…) z dnia (…) r. zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na budowę 8 domów jednorodzinnych w zabudowie szeregowej. W postępowaniu tym Pan (…) pozbawiony był praw strony postępowania administracyjnego.

Według Pana (…) odebrano mu uprawnienie do czynnego udziału w postępowaniu oraz zmuszono go do obrony interesów w ramach środków nadzwyczajnych.

Według Skarżącego, w opisanej sytuacji faktycznej i prawnej twierdzenia organu, iż nie znajduje uzasadnienia do zastosowania przesłanki wznowienia postępowania z art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a. podczas gdy wyszły na jaw nowe, istotne, relewantne okoliczności, które istniały na dzień wydania kwestionowanej decyzji w przedmiocie pozwolenia na budowę, które nie były znane organowi, a które wykluczałyby wydanie pozwolenia na budowę w takim kształcie, jest jedynie subiektywnym i oderwanym od realiów faktycznych i prawnych, dowolnym twierdzeniem Naczelnik (…) reprezentującej organ, nie opartym o dowody, podjętym bez przeprowadzenia w tym zakresie postępowania oraz jak wynika z treści uzasadnienia zupełnie nie uargumentowanym.

Realia sprawy wykluczały według Skarżącego zastosowanie art. 146 § 2 k.p.a. wobec braku wskazanych, koniecznych do takiego stwierdzenia przesłanek. Według Skarżącego istnienie trzech samodzielnych przesłanek, daje podstawę do uchylenia decyzji (…). Jak twierdzi Skarżący nie przeprowadzono rzetelnego postępowania, przy tym zupełnie zignorowano pisemne wnioski dowodowe i oświadczenia skarżących oraz załączone dowody.

Jak wskazuje Pan (…) w prowadzonym postępowaniu administracyjnym, nie odniesiono się i nie poddano ocenie wad materialnych decyzji w przedmiocie pozwolenia na budowę. Postępowania prowadzonego, co do istoty sprawy, po potwierdzeniu zaistnienia przyczyny wznowienia, nie można ograniczyć jedynie do oceny wpływu naruszenia stanowiącego tę przyczynę na wynik sprawy.

Jak wynika z pism z dnia (…) roku oraz (…) roku w postępowaniu wznowieniowym sfinalizowanym decyzją Nr (…) radca prawny (…) brała czynny udział, analizując akta sprawy oraz udzielając konsultacji.

Skarżący (…) wskazuje, iż skala przedstawionych rażących naruszeń prawa przy wydawaniu kwestionowanej decyzji o pozwoleniu na budowę, jak i zaskarżonej decyzji o odmowie uchylenia pierwotnej decyzji, pomimo prawidłowego stwierdzenia, iż ta została wydana z naruszeniem prawa, w istocie jest wyrazem nie tylko niekompetencji ale niedopełnienia obowiązków przez urzędników (…).

Skarżący (…) podnosi, że w wydaniu kwestionowanej decyzji, w sposób oczywisty sprzecznej z zasadami i przepisami prawa administracyjnego, jak wynika z pism z urzędu, aktywnie brała udział radca prawny (…).

Ponadto, Skarżący wskazuje, że radca prawny (…), wykonując ten zawód, powinna respektować pewne podwyższone standardy postępowania: „Te standardy nakazują stosowanie przepisów a nie udzielanie porad jak wydać wadliwą prawnie decyzję i są one wymagane zarówno w działalności zawodowej ale także w życiu prywatnym".

Skarżący (…) podnosi, że złożony przez niego wniosek o wszczęcie postępowania jest uzasadniony i należy zbadać czy doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego.

Pismem z dnia (…) r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wezwał radcę prawnego (…) do ustosunkowania się do złożonej przez Pana (…) skargi.

W dniu (…) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie za pośrednictwem poczty elektronicznej wpłynęło pismo Skarżącego z dnia (…) r. Z przedmiotowego pisma wynika, iż Skarżący złożył do Prokuratury (…) zawiadomienie o popełnieniu m.in. przestępstwa poświadczenia nieprawdy w dokumencie oraz ukrywania dowodów w postępowaniu administracyjnym m.in. przez (…) – Naczelnik (…).

Pismem z dnia (…) r. radca prawny (…), ustosunkowała się do wniosku skarżącego (…).

Radca prawny (…) w odpowiedzi na przedmiotowy wniosek wskazuje, iż według niej wniosek Pana (…) nie zawiera żadnych konkretnych zarzutów w zakresie niewłaściwego, niezgodnego z prawem zastosowania przepisów prawa, które godziłyby w jego interes prawny. Skarżący nie jest zadowolony z wydanego rozstrzygnięcia , gdyż nie jest ono, jak się wydaje, zgodne z jego oczekiwaniami.

Powyższa sprawa, jak wynika z uzasadnienia decyzji (…) toczy się od dnia (…) r. i związana była ze złożeniem pisma żądającego wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją (…) nr (…) z dnia (…) r.

Jak wskazuje radca prawny (…), jej uczestnictwo w postępowaniu administracyjnym rozpoczęło się w (…) r. Na żadnym z wcześniejszych etapów postępowania nie brała udziału i nie opiniowała jakichkolwiek rozstrzygnięć w tej sprawie.

Radca prawny (…) wyjaśnia, że w (…) r. odbyło się spotkanie w (…) (który obsługuje (…) której jest wspólnikiem) z udziałem Naczelnik (…) oraz pracownika merytorycznie zajmującego się tą sprawą, celem oceny przez nią obranego kierunku załatwienia sprawy

z wniosku Pana (…). W trakcie spotkania został przedstawiony problem związany z trudnością w sporządzeniu uzasadnienia do decyzji, której podstawą miał być art. 146 § 2 k.p.a.

Radca prawny (…) wskazuje, że kierunek postępowania w sprawie wyznaczył w swojej decyzji (…), dlatego organ I instancji zastosował się do tych zaleceń i przeprowadził w tym kierunku postępowanie wyjaśniające, a następnie wydał decyzję, która nie zadowala wnoszącego zawiadomienie Pana (…).

Radca prawny (…) podnosi, iż postawione zarzuty przez wnioskodawcę, naruszenia przepisów art. 6, art. 7 ust. 3, art. 11 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego są całkowicie chybione i w żaden sposób nie zostały uzasadnione.

Radca prawny (…) wskazuje, że jest radcą prawnym pracującym w zawodzie ponad 25 lat i swoje obowiązki zawodowe wykonuje sumiennie i zawsze z najwyższą, nie tylko z należytą, starannością. W okresie swojej praktyki zawodowej, świadczyła usługi prawne na rzecz kilkudziesięciu podmiotów publicznych, w tym licznych jednostek samorządu terytorialnego, czy ich jednostek organizacyjnych i wydawane przez nią opinie prawne, zawsze były przygotowywane w sposób niezależny od jakikolwiek nacisków i w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.

Radca prawny (…) ponadto wyjaśnia, że nie każde rozstrzygniecie musi zadowalać stronę postępowania, a radca prawny, jako osoba zaufania publicznego winien zachować obiektywizm i kierować się literą prawą wynikającą, tak z przepisów prawa jaki i zaleceń organów wyższej instancji w toku prowadzonych postępowań. Treść skargi Pana (…) w żaden sposób nie pozwala na wskazanie, jakie faktycznie naruszenia zasad etyki zawodowej widzi w postępowaniu radcy prawnego (…) przy wydawaniu wskazywanej przez niego decyzji.

W dniu (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie sygn.. akt. RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 305 § 1 w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 kpk. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podkreślił, iż zebrany w toku czynności sprawdzających materiał dowodowy nie daje podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu (…).

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie wynika, aby radca prawny (…) dopuściła się działań sprzecznych z prawem, zasadami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, działaniami sprzecznymi z godnością zawodu, czy też naruszyła szeroko rozumiane obowiązki wynikające z wykonywanego zawodu.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, zarzuty względem radcy prawnego powinny być poparte dowodami, z których jednoznacznie wynika bezprawność czynu lub niegodne postępowanie radcy prawnego. Wszechstronna, pełna i wyczerpująca ocena stanu faktycznego niniejszej sprawy dyscyplinarnej prowadzi do wniosku, że działaniom radcy prawnego (…) nie można przypisać znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Wskazać należy, iż w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, mamy tutaj do czynienia stricte z postępowaniem administracyjnym oraz sądowoadministracyjnym, które nie powinno być kontynuowane ani prowadzone na poziomie przepisów o postępowaniu dyscyplinarnym wobec radców prawnych.

Nie sposób się nie zgodzić ze stanowiskiem radcy prawnego (…) wyartykułowanym w odpowiedzi na wniosek (…) o rozważenie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w zakresie w jakim to wydana decyzja, jeśli nie zadawalała skarżącego (…) powinna być zaskarżona w administracyjnym toku instancji, gdyż nie kończyła postępowania w sprawie, będąc decyzją nieostateczną organu I instancji.

Ponadto, w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, brak jest jakichkolwiek dowodów aby zachowaniu radcy prawnego (…) przypisać działania, które byłyby sprzeczne oraz naruszałyby przepisy art. 6, art. 7 ust. 3, art. 11 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W dniu (…) r. do Okręgowego Sadu Dyscyplinarnego wpłynęło odwołanie Pana (…), od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, któremu zarzucił min. błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść (błąd braku) polegający na nieustaleniu dlaczego radca prawny (…) wydając opinię będącą osnową decyzji administracyjnej oparła się na załączonych do akt dowodach pozostającymi w opozycji do jej stanowiska, a jeżeli nie to dlaczego. Nie wyjaśnienie czy radca prawny opiniując decyzję opierała się na całości dokumentacji znajdującej się w aktach. Brak oceny ze strony Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego całokształtu materiału dowodowego i uznania, że działanie radcy prawnego (…) nie wyczerpuje znamion deliktu dyscyplinarnego. Obrazę przepisów kodeksu postępowania karnego poprzez niewyjaśnienie okoliczności sprawy, co miało wpływ na treść orzeczenia polegającą na nieprzeprowadzeniu jakiegokolwiek postępowania dowodowego, niewskazanie jakie fakty uznano za udowodnione lub nieudowodnione , na jakich w tej mierze oparto się dowodach i dlaczego nie uznano dowodów przeciwnych, skutkiem czego błędnie ustalono stan faktyczny.

W dniu (…) r. Pan (…) przesłał do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie decyzję (…) z dnia (…) r. Nr (…), którą uchylił decyzję (…) nr (…) z dnia (…) r. , przekazując sprawę do ponownego rozpoznania przez organ I instancji. W uzasadnieniu decyzji organ II instancji podkreślił, iż w przedmiotowej sprawie podanie o wznowienie postępowania zostało oparte na art. 145 §1 pkt. 4 kpa. Organ I instancji zasadnie uznał, iż Skarżący powinni być stroną postępowania. Organ II instancji podkreślił, iż kwalifikowane wadliwości procesu wyliczone w art. 145 §1 kpa nie mogą stanowić podstawy stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej, tak jak przesłanki określone w art. 156 kpa nie mogą stanowić podstawy trybu wznowieniowego. Okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania nie mogą zatem jednocześnie stanowić podstawy do stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych.

Zgodnie z decyzją (…) organ I instancji powinien dokonać analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie z uwzględnieniem zarzutów przedstawionych przez Skarżących. Ponadto organ II instancji stwierdził, iż Organ I instancji powinien odnieść się do zarzutów Skarżycach z art.145 §1 pkt. 1 kpa oraz art. 145 § 1 pkt. 5 kpa.

W dniu (…) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło pismo Skarżącego zawierające wydruk artykułu z gazety (…) opisującej działania urzędników (…).

W dniu (…) r. odbyło się posiedzenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, w trakcie którego, Pan (…) podtrzymał skargę. Podkreślił, iż błąd radcy prawnego (…) polegał na tym, że jego zdaniem zaopiniowała pozytywnie decyzję wydaną na podstawie art. 146 § 2 kpa. Organ I instancji nie zbadał w trakcie postępowania administracyjnego wszystkich dowodów znajdujących się w aktach sprawy. Według Odwołującego mamy trzy przesłanki wznowienia postępowania, a organ na podstawie opinii radcy prawnego (…) wydał decyzję administracyjną na podstawie jednej przesłanki. Według Odwołującego pominięto wszystkie dowody znajdujące się w aktach sprawy, a radca prawny napisała, że nie ma żadnych nowych dowodów w sprawie. Nie może być sytuacji, że wszystkie dowody się pomija, a jego pozbawia się statusu strony w postępowaniu. Według niego decyzja została na podstawie opinii radcy prawnego wydana na szkodę jego i jego sąsiadów. Odwołujący wniósł o uchylenie postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Po przeprowadzeniu wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podzielił zajęte przez Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie stanowisko.

Lektura akt prowadzi do jednoznacznego stwierdzenia, iż w realiach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, by działania radcy prawnego (…) stanowiły naruszanie art. 6, art. 7 ust. 3, art. 11 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a tym samym wypełniły znamiona przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Nie stwierdzono w realiach niniejszej sprawy żadnych okoliczności, świadczących o umyślnym działaniu radcy prawnego na szkodę interesu Odwołującego. Z analizy akt niniejszej sprawy wynika, że radca prawny (…) opiniując decyzję administracyjną Nr (…) z (…) r. wykonywała obowiązki, jakie spoczywały na niej z racji umowy zawartej z (…), a Kancelarią (…), której radca prawny jest wspólnikiem. W ramach umowy radca prawny (…) prowadziła usługę prawną polegającą na świadczeniu usługi zastępstwa procesowego miasta (…) w postępowaniach prowadzonych przed sądami powszechnymi, administracyjnymi i innymi organami publicznymi, jak też doradztwa prawnego w zakresie przygotowania ww. postępowań.

Bez znaczenia dla oceny postawy radcy prawnego (…) są podnoszone przez Odwołującego zarzuty odnośnie sposobu prowadzenia postępowań administracyjnych w (…) i czynności jego pracowników.

Podkreślenia wymaga przede wszystkim fakt, iż cała sprawa ze skargi Pana (…) dotyczy prowadzonego przez organy administracji (…) postępowania administracyjnego. Konsekwencją prowadzonych postępowań administracyjnych przez organ administracji publicznej są postępowania sądowoadministracyjne, prowadzone odpowiednio przez Wojewódzki Sąd Administracyjny czy Naczelny Sąd Administracyjny. Te dwa tryby nie mogą przedkładać się na postępowanie dyscyplinarne wobec radców prawnych. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie jest władny dokonywać oceny prowadzonych postępowań administracyjnych przez urzędników organów administracji, dokonywać oceny zasadności ich analiz prawnych oraz dokonywanych ocen stanu faktycznego i prawnego.

Nie sposób nie zgodzić się z twierdzeniem zawartym w postanowieniu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego iż w prowadzonych postępowaniach administracyjnych nie zapadła jeszcze decyzja ostateczna. Zarówno postępowanie sądowoadministracyjne jak i administracyjne będzie nadal

prowadzone. Odwołującemu na każdym etapie tych postępowań będzie służyła droga odwoławcza zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w tych postępowaniach.

Ujęta w art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. negatywna przesłanka procesowa, nazwana przesłanką faktyczną, zgodnie z którą nie wszczyna się postępowania a wszczęte umarza gdy czyn nie zawiera znamion czyn zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa, znalazła odzwierciedlenie w postępowaniu prowadzonym przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego.

Mając powyższe na uwadze w niniejszej sprawie, w zachowaniu radcy prawnego (...) brak jest znamion przewinienia dyscyplinarnego.

W takich warunkach należy uznać, iż w niniejszej sprawie zostały przeprowadzone wszelkie konieczne czynności procesowe, zmierzające do ustalenia okoliczności sprawy. Argumenty przedstawione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, jakie legły u podstaw decyzji o odmowie wszczęcia dochodzenia, są logiczne, przekonujące, a poczynione ustalenia faktyczne, znajdują miarodajne potwierdzenie w zgromadzonym materiale.

W związku z powyższym orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego o utrzymaniu w mocy postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia jest zasadne.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 499) postanowienie jest ostateczne i nie służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie.

Przewodniczący:	Członkowie:	
…….	……..…..	……
r.pr. Tomasz Marzec	r.pr. Bożena Bielecka	r.pr. Teresa Silmanowicz